

[Jørgen Junior]

Det må derimod forbavse, at der kan findes tid til et rent politisk besøg på Cuba netop nu. Alle er jo enige om, at besøget ikke kan begrundes rimeligt med handelssamkvem, idet Cuba – ifølge udenrigsministeriets egne udtalelser – jo intet har at købe for. Handelsdelegationsbesøget – under udenrigsministerens paraply – er jo også derfor, som det kunne forventes, endt som en fiasko.

Da udenrigsministeren ganske givet ikke benytter officielle rejser som turistture, er det kun ønsket om at styrke de politiske relationer, der kan retfærdiggøre besøget på Cuba. Udenrigsministerens udtalelser på rejsen passer også ind i dette billede. Begrundelsen for netop nu at ville bruge tid og penge på at øge det dansk-cubanske politiske samarbejde er det for mig svært at se nogen dansk interesse i. Efter min opfattelse er det at save den gren over, vi selv sidder på, når vi således yder moralsk støtte til, at Cuba får blåt stempel til at agere sovjetiske lejetropper de steder i verden, hvor Sovjet ønsker indflydelse, men hvor der blot er det lille problem, at befolkningerne ikke er helt enige i de sovjetiske ønsker og derfor må lære at blive befriet ved cubansk hjælp.

Besvarelse (15/11 77):

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Formålet med besøgene i Brasilien og Cuba sidst i oktober var at vise vor interesse i at udbygge forbindelserne mellem Latinamerika og Danmark – handelsmæssigt og politisk. Såvel i Brasilien som på Cuba førte jeg både politiske og økonomiske samtaler.

Vedrørende det politiske aspekt af mine samtaler på Cuba tilstede de i første række en redegørelse fra cubansk side for udviklingen af forholdet mellem Cuba og USA. Under mit efterfølgende besøg i Washington udtalte den amerikanske udenrigsminister, at det var af betydning for den amerikanske regering at høre, hvad jeg netop på dette punkt havde fået at vide.

Hvad enten man sympatiserer med Cubas politik eller ikke, kan det næppe benægtes, at det også for et land som Danmark er vigtigt gennem egen tilstedeværelse at blive bedst muligt orienteret herom. I denne forbindelse var det bl. a. af interesse at høre, hvorledes Cuba vurderede den konference for de ufor-

pligtede lande, som vil blive afholdt i Havana i 1979.

Ligesom de politiske samtaler var også de økonomiske samtaler åbne og realistiske. Sammen med min cubanske kollega under tegnede jeg en økonomisk og industriel samarbejdsaftale. En række konkrete sager, der rejstes fra begge sider under samtalerne med de økonomiske ministre på Cuba, blev fulgt op af det dansk-cubanske samarbejdsudvalg i et tre dages møde.

Som det vil være bekendt, havde en stor gruppe danske erhvervsfolk ønsket at opholde sig på Cuba samtidig med afviklingen af mit officielle besøg.

For ikke at give anledning til ubegrundede forventninger om konkrete eksportmuligheder, uanset at Cuba er et af vore største eksportmarkeder i Latinamerika, havde man fra udenrigsministeriets side netop ikke indbudt nogen egentlig erhvervsdelegation til at deltage i rejsen, men alligevel havde et stort antal erhvervsfolk ønsket at benytte sig af mit besøg til på samme tid at knytte kontakter på Cuba.

Efterfølgende har man i udenrigsministeriet søgt at danne sig et indtryk af opnåede resultater af erhvervsfolkenes ophold i Havana. Det er naturligvis ikke muligt at bedømme dette udtømmende allerede af den grund, at få formentlig forventede umiddelbart at komme hjem med nye kontrakter i lommen. Nogle gjorde det imidlertid.

Andre har givet udtryk for tilfredshed med de etablerede kontakter.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forbedring af styrelsen af universiteter m. v. [af Halvgaard (FP) m. fl.]
(Lovforslag nr. L 55. Fremsat 18/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Fremskridtspartiets forslag er en genfremsettelse af det forslag, fremskridtspartiet fremsatte her i tinget i forrige samling, og som var til første behandling den 26. maj 1977.